

V. Tu es sacerdos in aeternum. **R.** Secundum ordinem Melchisedech.

AD NONAM.

Añã. Serve bone.

Capitulum. Eccli. xlv. c

Fungi sacerdotio, et habere laudem in nomine ipsius, et offerre illi incensum dignum in odorem suavitatis.

R. br. Tu es sacerdos, * In aeternum. Tu es. **V.** Secundum ordinem Melchisedech. In aeternum. **Gloria Patri.** Tu es.

V. Justum deduxit Dominus per vias rectas. **R.** Et ostendit illi regnum Dei.

IN II. VESPERIS.

Añã ut in Laudibus. [82]
Psalmi ut in j. Vesperis de Communi Apostol. [2] et loco ultimi

Psalmus cxxxj.

Memento Domine David, * et omnis mansuetudinis ejus :

Sicut juravit Domino, * votum vovit Deo Jacob :

Si introiero in tabernaculum domus meae, * si ascendero in lectum strati mei :

Si dederò somnum oculis meis, * et palpebris meis dormitationem :

Et requiem temporibus meis : donec inveniam lo-

cum Domino, * tabernaculum Deo Jacob.

Ecce audivimus eam in Ephrata : * invenimus eam in campis silvae.

Introibimus in tabernaculum ejus : * adorabimus in loco, ubi steterunt pedes ejus.

Surge Domine in requiem tuam, * tu et arca sanctificationis tuae.

Sacerdotes tui induantur justitiam : * et sancti tui exsultent.

Propter David servum tuum, * non avertas faciem Christi tui.

Juravit Dominus David veritatem, et non frustrabitur eam : * de fructu ventris tui ponam super sedem tuam.

Si custodierint filii tui testamentum meum, * et testimonia mea haec, quae docebo eos :

Et filii eorum usque in saeculum, * sedebunt super sedem tuam.

Quoniam elegit Dominus Sion : * elegit eam in habitationem sibi.

Haec requies mea in saeculum saeculi : * hic habitabo quoniam elegi eam.

Vidua ejus benedicens benedicam : * pauperes ejus saturabo panibus.

Sacerdotes ejus induam salutari : * et sancti ejus exultatione exsultabunt. Illuc producam cornu David, * paravi lucernam Christo meo.

Inimicos ejus induam confusione : * super ipsum autem effloreat sanctificatio mea.

Añã. Serve bone et fidelis, intra in gaudium Domini tui.

Capitulum. Eccli. xlv. c

Icce sacerdos magnus, qui in diebus suis placuit Deo, et inventus est justus : et in tempore iracundiae factus est reconciliatio.

Hymnus.

Iste Confessor Domini, colentes

Quem pie laudant populi per orbem :

Hac die laetus meruit beatas

Scandere sedes.

Si non est dies obitus, quod indicant in Proprio Sanctorum litterae m. t. v. (mutatur tertius Versus) dicatur.

Hac die laetus meruit superimos

Laudis honores.

Qui pius, prudens, humilis, pudicus,

Sobriam duxit sine labe vitam,

Donec humanos animavit aerae

Spiritus artus.

Cujus ob praestans meritum frequenter,

Aegra quae passim jacere, membra

Viribus morbi domitis, saluti

Restituuntur.

Noster hinc illi chorus obsequentem

Concinat laudem, celebrisque palmas ;

Ut piis ejus precibus juvemur

Omne per aevum.

Sit salus illi, decus, atque virtus,

Qui super coeli solio coruscans,

Totius mundi seriem gubernat

Trinus, et unus.

Amen.

V. Justum deduxit Dominus per vias rectas.

R. Et ostendit illi regnum Dei.

Ad Magnif. Añã. Amavit eum Dominus, * et ornavit eum : stolam gloriae induit eum, et ad portas paradisi coronavit eum.

Sequens Añã dicitur ad Magnificat in ij. Vesp. pro solis summis Pontificibus.

Aña. Dum esset summus Póntifex, * terréna non méruit, sed ad cœlestia regna gloriósus migrávit.

Pro Doctoribus, Aña. O Doctor óptime, * Ecclésiæ sanctæ lumen, beate **N.** divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

Si occurrat celebrari Festum plurimorum Pontificum et Confessorum, Officium fit ut supra : sed in Oratione et Sermone, quæ ponuntur in singulari, dicantur in plurali, et in primo Nocturno legantur sequentes Lectiones de Scriptura.

De libro Ecclesiástici.

Lectio j. Cap. xlv.

Audémus viros gloriósos, et párentes nostros in generatióne sua. Multam glóriam fecit Dóminus magnificéntia sua a sæculo. Dominátes in potestátibus suis, hómines magni virtúte, et prudéntia sua præditi, nuntiántes in Prophétis dignitatem Prophetárum, et imperátes in præsentí pópulo, et virtúte prudéntiæ pópulis sanctíssima verba. In perítia sua re-

quirentes modos músicos, et narrátes cármina scripturárum.

R. Euge serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constitúam : * Intra in gáudium Dómini tui. **V.** Dómine quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. — Intra.

Lectio ij.

Homines dívites in virtúte, pulchritúdinis stúdiu habétes : pacificátes in dómibus suis. Omnes isti in generatióne gentis suæ glóriam adépti sunt, et in diébus suis habéntur in laudibus. Qui de illis nati sunt, reliquerunt nomen narrándi laudes eórum : et sunt quorum non est memória : perierunt quasi qui non fuerint : et nati sunt, quasi non nati, et filii ipsórum cum ipsis.

R. Ecce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo : * Ideo iurádo fecit illum Dóminus crêscere in plebem suam. **V.** Benedictiõem ómnium géntium dedit illi, et testaméntum suum confirmávit super caput ejus. — Ideo.

Lectio iij.

SED illi viri misericórdiæ sunt, quorum pietátes non defuerunt : cum sémine eórum permanet bona, heréditas sancta nepótes eórum, et in testaméntis stetit semen eórum : et filii eórum propter illos usque in ætérnum manent : semen eórum et glória eórum non derelinquétur. Córpora ipsórum in pace sepulta sunt, et nomen eórum vivit in generatióne et generatióne. Sapiéntiam ipsórum narrent pópuli, et laudem eórum nuntiet Ecclésia.

R. Jurávit Dñs. [75]

II. ALLÆ LECTIONES
PRO PONTIFICE ET
CONFESSORE.

In II. Nocturno.

Sermo sancti Máximi Episcopi. **Ex Homilia lix.**
de S. Eusebio, ij.

Lectio ib.

Béati patris **N.** mérita jam in tuto pópuli securi magnificémus : qui gubernáculum fidei viriliter tenens, áncoram spei tranquilla jam in statióne compósuit, et plenam cœ-

lestibus divítiis et ætérnis mércibus navem optáto in líttore collocávit : qui contra omnes adversários scutum timóris Dei támdiú infatigabiliter tenuit, donec ad victóriam perveniret. Quid enim fuit totus vitæ illius cursus, nisi unius cum vígili hoste conflictus?

R. Inveni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum : * Manus enim mea auxiliábitur ei. **V.** Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitátis non nocébit ei. — Manus.

Lectio v.

Quantis hic cæcis a via veritátis errántibus, et de summa jam in profúndum rupe pendéntibus, amíssum réddidit visum, et illum, quo Christus viderétur, reparávit intúitum? Quantórum áuribus surdis, et infidelitátis obturatióne damnátis, ad percipiéndam vocem cœlestium mandatórum, pretiósium infúdit auditum, ut vocánti Deo ad misericórdiam responderent per obediéntiam? Quantos intrínsecus vulnerátos, angélici oris arte et oratiónum, ab infirmitate curávit?

R. Pósi adiutorium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea :

* Manus enim mea auxiliábitur ei. **V.** Inveni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. — Manus.

Lectio vij.

Quantos per longam incuriam peccati labe resolutos, et quadam lepre contagione perfusos, castigationibus et exhortationibus expiando, Deo in se operante mundavit? Quantum animas viventes in corpore jam defunctas, et delictorum mole obrutas ac sepultas, ad emendationem tamquam ad lucem vocando, Deo resuscitavit : ut Domini sui admirandus imitator, jam mortuas Deo, e contrario mortificet vitali morte peccato?

R. Iste est. [78]

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio vij. Cap. xxiv. d

In illo tempore : Dixit Jesus discipulis suis : Vigiláte, quia nescitis quâ hora Dominus vester venturus sit. Et reliqua.

Homilia sancti Hilarii Episcopi.

Comm. in Matth. cap. xxvj.

T ignoranciam illam dii omnibus taciti, non sine útilis silentii ratione esse sciremus, vigilare nos Dominus propter adventum furis admonuit, et orationum assiduitate detentos, omnibus præceptorum suorum operibus inhære. Furem enim esse ostendit zâbulum, ad detrahenda ex nobis spolia pervigilem, et corporum nostrorum domibus insidiantem : ut ea incuriosus nobis, et somno deditis, consiliorum suorum atque illecebrarum jaculis perfodiat. Paratos igitur esse nos convenit : quia dii ignorantiam suspensæ expectationis exagitet.

R. Amavit eum Dominus, et ornavit eum : stolam gloriæ induit eum, * Et ad portas paradisi coronavit eum. **V.** Induit eum Dominus lorîcam fidei, et ornavit eum. — Et ad portas.

Lectio viij. Cap. xxvij.

Quisnam est fidelis servus et prudens, quem constituit Dominus super

familiam suam? Quamquam in commune nos ad indefessam vigilantiam curam adhortetur : specialem tamen populi principibus, id est, Episcopis, in expectatione adventuque suo sollicitudinem mandat. Hunc enim servum fidem atque prudentem, præpositum familiæ significat, commoda atque utilitates commissi sibi populi curantem. Qui si dicto audiens, et præceptis obediens erit, id est, si doctrinæ opportunitate et veritate infirma confirmet, disrupta consolidet, depravata convertat, et verbum vitæ in æternitatis cibum alendæ familiæ dispendat, atque hæc agens, hisque immorans deprehendatur : gloriam a Domino tamquam dispensator fidelis, et villicus útilis consequetur, et super omnia bona constituetur ; id est, in Dei gloria collocabitur, quia nihil sit ultra, quod melius sit.

R. Sint lumbi vestri præcincti, et lucernæ ardentes in manibus vestris : * Et vos similes hominibus expectantibus dominum suum, quando revertatur

a nuptiis. **V.** Vigiláte ergo, quia nescitis quâ hora Dominus vester venturus sit. — Et vos similes. Glória Patri. Et vos similes.

Lectio ix.

Quod si contuens longam Dei patientiam, quæ in profectum humanæ salutis extenditur, adversum conservos insolescet, et sæculi malis vitiisque se tradet, præsentium tantum curam in cultu ventris exercens : desperata die Dominus adveniet, eumque a bonis, quæ spondet, dividet, portionemque ejus cum hypocritis in pænæ æternitate constituet : quia adventum desperaverit, quia mandatis non obtemperaverit, quia præsentibus studuerit, quia vita Gentium vixerit, quia desperatione iudicii commissam sibi familiam fame, siti, cæde vexaverit.

Te Deum. 19.

Pro Doctoribus.

In utrisque Vesperis, ad Magnificat, Añã. O Doctor optime, Ecclesiæ sanctæ lumen, beate **N.** divinæ legis amator, deprecare pro nobis Filium Dei.

Oratio.

DEus, qui pópulo tuo æternæ salutis beátum **N.** ministrum tribuisti: præsta quæsumus, ut quem Doctórem vitæ habuimus in terris, intercessórem habere mereámur in cœlis. Per Dóminum.

Lectiones sequentes leguntur in Festis Doctorum. Officium autem in illis fit de Confessoribus Pontificibus, vel non Pontificibus, pro qualitate Festi.

In I. Nocturno.

De libro Ecclesiástici.

Lectio j.

Cap. xxxix.

Sapiéntiam ómnium antiquórum exquireret sapiens, et in Prophétis vacábit. Narratióem virórum nominatórum conservábit, et in versútiis parabolárum simul introibit. Occúlta proverbiorum exquireret, et in absconditis parabolárum conversábitur. In médio magnatórum ministrábit, et in conspéctu præsidis apparebit. In terram alienigenárum géntium pertransiet: bona enim et mala in homínibus tentábit.

℟. Euge serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti

fidélis, supra multa te constitúam: * Intra in gáudium Dómini tui. **℣.** Dómine quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. — Intra.

Lectio ij.

COR suum tradet ad vigilándum dilúculo ad Dóminum, qui fecit illum, et in conspéctu Altíssimi deprecábitur. Apériet os suum in oratióne, et pro delictis suis deprecábitur. Si enim Dóminus magnus volúerit, spíritu intelligéntiæ replébit illum: et ipse tamquam imbres mittet elóquia sapiéntiæ suæ, et in oratióne confitébitur Dómino: et ipse diriget consílium ejus, et disciplinam, et in absconditis suis consiliábitur.

Pro Doctore Pontifice,

℟. Ecce sacérdos magnus, qui in diébus suis placuit Deo: * Ideo jurejurádo fecit illum Dóminus crescere in plebem suam. **℣.** Benedictiónem ómnium géntium dedit illi, et testamentum suum confirmávit super caput ejus. — Ideo.

Pro Doctore non Pontifice, **℟.** Justus germinábit sicut lílium: * Et florébit

in ætérnum ante Dóminum. **℣.** Plantátus in domo Dómini, in átriis domus Dei nostri. — Et florébit.

Lectio iij.

IPse palam faciet disciplinam doctrinæ suæ, et in lege testaménti Dómini gloriábitur. Collaudábunt multi sapiéntiam ejus, et usque in sæculum non delébitur. Non recedet memória ejus, et nomen ejus requirétur a generatióne in generatióne. Sapiéntiam ejus enarrábunt gentes, et laudem ejus enuntiábit Ecclésia.

Pro Doctore Pontifice,

℟. Jurávit Dóminus. [75]

Pro Doctore non Pontifice, **℟.** Iste cognóvit [102]

In II. Nocturno.

Ex libro Morálium sancti Gregórii Papæ.

Lectio iij. Lib. 9. cap. vj.

QUI post Orionas Hyadum nómine, nisi Doctóres sanctæ Ecclésiæ designántur? Qui subdúctis Martyribus, eo jam témpore ad mundi notítiam venerunt, quo fides clárus elúcet: et repressa infidelitátis híeme, áltius per corda fidélium

sol veritátis calet. Qui remóta tempestáte persecutiónis, explétis longis nóctibus infidelitátis, tunc sanctæ Ecclésiæ orti sunt, cum ei jam per credulitátis vernum lucídior annus aperítur.

Pro Doctore Pontifice,

℟. Inveni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei. **℣.** Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitátis non nocébit ei. — Manus.

Pro Doctore non Pontifice,

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritatem ætérnam. **℣.** Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. — Et dedit.

Lectio v.

NEC immérito Doctóres sancti Hyadum nuncupatióne signántur. Græco quippe elóquio hyetos plúvia vocátur: et Hyades nomen a plúviis accepérunt, quia ortæ procul dúbio imbres ferunt. Bene ergo Hyadum appellatióne expréssi sunt, qui ad statum universális

Ecclésiæ quasi in cœli fáciem dedúcti, super arén-tem terram húmáni péctoris sanctæ prædicatiónis imbres fuderunt. Si enim prædicatiónis sermo plúvia non esset, Móyses mí-nime dixisset : Exspectetur sicut plúvia elóquium meum : et nequáquam per Isaíam Véritas diceret : Mandábo núbibus meis, ne pluant super eam im-brem : atque hoc, quod paulo ante protúlimus : Quamóbrem prohibítæ sunt stellæ pluviárum.

Pro Doctore Pontifice,
 ✠. Pósui adjutórium su-
 per poténtem, et exaltávi
 eléctum de plebe mea :
 * Manus enim mea auxi-
 liábitur ei. ✠. Inveni Da-
 vid servum meum, óleo
 sancto meo unxi eum. —
 Manus.

**Pro Doctore non Ponti-
 fice,** ✠. Amávit eum Dó-
 minus, et ornávit eum :
 stolam glóriæ induit eum,
 * Et ad portas paradísi
 coronávit eum. ✠. Induit
 eum Dóminus lorícam fi-
 dei, et ornávit eum. —
 Et ad portas.

Lectio vij.

DUM ergo Hyades cum
 plúviis véniunt, ad
 cœli spátia altióra sol

dúctur : quia apparénte
 Doctórum sciéntia, dum
 mens nostra imbre prædi-
 catiÓnis infúnditur, fidei
 calor augétur. Et perfúsa
 terra ad fructum próficit,
 cum lumen ætheris igné-
 scit : quia ubérius frugem
 boni óperis réddimus, dum
 per sacræ eruditiónis flam-
 mam in corde clárius ar-
 démus. Dumque per eos
 diébus síngulis magis ma-
 gisque sciéntia cœléstis
 osténditur, quasi intérni
 nobis lúminis vernum
 tempus aperítur : ut no-
 vus sol nostris méntibus
 rútilet, et eórum verbis
 nobis cógnotus, se ipso quo-
 tidie clárius micet. Urgén-
 te etenim mundi fine, su-
 pérna sciéntia próficit, et
 largius cum tẽpore ex-
 creócit.

Pro Doctore Pontifice,
 ✠. Iste est. [78]

**Pro Doctore non Ponti-
 fice,** ✠. Iste homo. [105]

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangélii
 secundum Matthæum.

Lectio vij. Cap. v. b

IN illo tẽpore : Dixit
 Jesus discipulis suis :
 Vos estis sal terræ. Quod
 si sal evanúerit, in quo sa-
 liétur? Et réliqua.

Homília sancti Augustíni
 Epíscopi.

**Libro 1. de Serm. Domini
 in monte, cap. vj. tom. 4.**

Sténdit Dóminus,
 fátuos esse judi-
 cándos, qui tem-
 porálium bonórum vel có-
 piam sectántes, vel inó-
 piam metuéntes, amíttunt
 æténa, quæ nec dari pos-
 sunt ab homínibus, nec
 auferri. Itaque si sal infa-
 tuátum fúerit, in quo saliétur?
 Id est, si vos, per quos
 condiéndi sunt quodám-
 modo pópuli, metu per-
 secutiÓnum temporálium
 amisérítis regna cœlórum;
 qui erunt hómines, per
 quos a vobis error auferá-
 tur, cum vos elégerit
 Deus, per quos errórem
 auferat ceterórum?

Pro Doctore Pontifice,
 ✠. Amávit eum Dóminus,
 et ornávit eum : stolam
 glóriæ induit eum, * Et ad
 portas paradísi coronávit
 eum. ✠. Induit eum Dó-
 minus lorícam fidei, et or-
 návit eum. — Et ad.

**Pro Doctore non Ponti-
 fice,** ✠. Iste est qui ante
 Deum magnas virtútes
 operátus est, et de omni
 corde suo laudávit Dómi-
 num : * Ipse intercédatur
 pro peccátis ómnium po-

pulórum. ✠. Ecce homo
 sine queréla, verus Dei
 cultor, ábstinens se ab
 omni ópere malo, et pér-
 manens in innocéntia sua.
 — Ipse.

Lectio viij.

ERgo ad níhilum valet
 sal infatuátum, nisi
 ut mittátur foras, et calcé-
 tur ab homínibus. Non íta-
 que calcátur ab homíni-
 bus, qui pátitur persecu-
 tiÓnem : sed qui persecu-
 tiÓnem tímendo infatuá-
 tur. Calcári enim non
 potest nisi inférior : sed
 inférior non est, qui quam-
 vis córpore multa in terra
 sustíneat, corde tamen
 fixus in cœlo est.

✠. In médio Ecclésiæ
 apéruit os ejus, * Et implé-
 vit eum Dóminus spírítu
 sapiéntiæ et intelléctus.
 ✠. Jucunditátem et exsul-
 tatiÓnem thesaurízávit
 super eum. — Et. Glória
 Patri. Et.

Lectio ix.

VOS estis lumen mun-
 di. Quómodo dixit
 supérius sal terræ, sic nunc
 dicit lumen mundi. Nam
 neque supérius ista terra
 accipiéndam est, quam pédi-
 bus corpóreis calcámus :
 sed hómines, qui in terra
 hábitant, vel étiam pec-

catóres, quorum condiéndis et exstinguéndis putóribus apostólicum salem Dóminus misit. Et hic mundum non cœlum et terram, sed hómines, qui sunt in mundo, vel diligunt mundum, opórtet intélligi, quibus illuminándis Apóstoli missi sunt. Non potest civitas abscondi super montem pósita : id est, fundáta super insignem magnámque justítiam, quam significat étiam ipse mons, in quo disputat Dóminus.

Te Deum. 19.

II. ALIA HOMILIA.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio viij. Cap. v. b

IN illo témpore : Dixit Jesus discipulis suis : Vos estis sal terræ. Quod si sal evanúerit, in quo saliétur? Et réliqua.

Homília sancti Hilárii
Epíscopi.

Comm. in Matth. cap. iv.

VOS estis sal terræ : quod si sal infatuátum fúerit, ad nihilum valet id quod saliétur. Sal, ut árbitor, terræ nullum est. Quómodo ergo Apóstolos sal terræ

nuncupávit? Sed proprietas est quærénda dictórum, quam et Apostólorum officium, et ipsius salis natúra monstrábit. Sal est in se uno cóntinens aquæ et ignis eleméntum, et hoc ex duóbus est unum.

Pro Doctore Pontifice, R. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stolam glóriæ induit eum, * Et ad portas paradisi coronávit eum. *V.* Induit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum. — Et ad.

Pro Doctore non Pontifice, R. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminus : * Ipse intercédit pro peccátis ómnium populórum. *V.* Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et permánens in innocéntia sua. — Ipse.

Lectio viij.

HIC igitur in omnem usum humáni géneris efféctus, incorruptiónem corpóribus, quibus fúerit aspérsus, impértit, et ad omnem sensum condítisapóris aptíssimus est. Apóstoli autem sunt rerum cœléstium prædica-

III. ALIA HOMILIA.
Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio viij. Cap. v. b

IN illo témpore : Dixit Jesus discipulis suis : Vos estis sal terræ. Quod si sal evanúerit, in quo saliétur? Et réliqua.

Homília sancti Joánnis Chrysóstomi. *Homil. xv. in Matth. sub medium.*

Aténdite quid dixerit, Vos estis sal terræ : per quod osténdit quam necessário ista præcipiat. Non enim de vestra, inquit, tantúmmodo vita, sed de unívérso orbe vobis rátio reddénda est. Non ad duas quippe urbes, aut decem, aut viginti, neque ad unam gentem vos mitto, sicut mítébam Prophétas : sed ad omnem terram prorsus ac mare, totúmque mundum, et hunc váriis crimínibus oppréssum.

Pro Doctore Pontifice, R. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stolam glóriæ induit eum, * Et ad portas paradisi coronávit eum. *V.* Induit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum. — Et ad.

Pro Doctore non Pontifice, R. Iste est qui ante

tóres, et æternitátis velut satóres, immortalitátem ómnibus corpóribus, quibus eórum sermo aspérsus fúerit, conferéntes. ¶ Mérito igitur sal terræ nuncupáti sunt, per doctrínæ virtútem saliéndi modo æternitáti córpora reservántes.

R. In médio Ecclésiæ apéruit os ejus, * Et implévit eum Dóminus spírítu sapiéntiæ et intelléctus. *V.* Jucunditátem et exultatiónem thesaurizávit super eum. — Et. Glória Patri. Et.

Lectio ix.

SED natúra salis semper éadem est, nec immutári unquam potest. Verum quia conversióni homo súbjacet, et solus beátus, qui usque ad finem in ómnibus Dei opéribus permánserit : ideo eos sal terræ nuncupátos monet in tráditæ sibi potestátis virtúte persístere, ne infatuáti nihil sáliant, et ipsi, sensu accépti sapóris amisso, vivificáre corrúpta non possint, et projecti de Ecclésiæ promptuáriis, cum his quos salierint, pedibus incedéntium proterántur.

Te Deum laudámus. 19.

Deum magnas virtutes operatus est, et de omni corde suo laudavit Dominum : * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum. *V.* Ecce homo sine querela, verus Dei cultor, abstinens se ab omni opere malo, et permanens in innocentia sua. — Ipse.

Lectio viij.

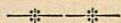
Dicendo enim, Vos estis sal terrae, ostendit universam hominum infatuatam esse naturam, et peccatorum vi corruptam : et idcirco illas ab eis virtutes requirit, quae maxime ad multorum salutem procurandam necessariae sunt atque utiles. Nam qui mansuetus est ac modestus, et misericors et justus, non intra se tantummodo haec recte facta concludit, verum in aliorum quoque utilitatem praecellosos hos faciet effluere fontes. Igitur qui corde mundo est atque pacificus, et persecutionem pro veritate patitur, nihilominus in commune commodum vitam instituit.

R. In medio Ecclesiae aperuit os ejus, * Et implevit eum Dominus spiritu sapientiae et intellectus. *V.* Jucunditatem et exultationem thesaurizavit super eum. — Et implevit eum. Gloria Patri. Et implevit eum.

Lectio ix.

Ne igitur putetis, inquit, ad levia vos ducendos esse certamina, neque exiguarum rerum vobis ineundam esse rationem, Vos estis sal terrae. Quid igitur? Ipsine putrefacta medicati sunt? Nequaquam : neque enim fieri potest, ut ea quae jam corrupta sunt, salis perfricatione reparentur. Non ergo hoc fecerunt, sed anterenovata, sibi tradita, atque ab illa jam putredine liberata, aspergebant sale, et in ea novitate conservabant, quam a Domino susceperant. Liberare quippe a putredine peccatorum, Christi virtutis est : ut autem ad illa iterum non revertantur, Apostolorum curae est ac laboris.

Te Deum laudamus. 19.

Commune Confessoris non Pontificis.

IN I. VESPERIS.

Antiphonae.

Quoniam in Antiphona. Omne quinque talenta * tradidisti mihi : ecce alia quinque superlucratum sum.

Psalmi ut in j. Vesp. de Communi Apostol. [2]

2. Euge serve bone, * in modico fidelis, intra in gaudium Domini tui.

3. Fidelis servus * et prudens, quem constituit Dominus super familiam suam.

4. Beatus ille servus, * quem cum venerit dominus ejus, et pulsaverit januam, invenerit vigilantem.

5. Serve bone * et fidelis, intra in gaudium Domini tui.

Capitulum. Eccli. xxxj.

Beatus vir, qui inventus est sine macula : et qui post aurum non abiit, nec

speravit in pecunia et thesauris. Quis est hic, et laudabimus eum? fecit enim mirabilia in vita sua.

Hymnus.

Iste Confessor Domini, colentes Quem pie laudant populi per orbem :

Hac die laetus meruit beatas

Scandere sedes.

Si non est dies obitus, dicatur.

Hac die laetus meruit supremos

Laudis honores.

Qui pius, prudens, humilis, pudicus, Sobriam duxit sine labe vitam,

Donec humanos animavit aurae

Spiritus artus.

Cujus ob praestans meritum frequenter,

Aegra quae passim jacere, membra